

[Himmelstrup.]

Omsætningen af stærke Drikke, imødekommer i Paragraf 3 en Henvendelse, som gentagne Gange er blevet rettet til den højtærede Finansminister. Det synes jeg man maa hilse med stor Glæde. Allerede i Maj og August Maaned, da der blev gennemført Ændringer i Omsætningsafgiften paa stærke Drikke, har der været rettet Forespørgsler fra Partiet Venstre til den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt at simplificere denne Omsætningsafgift, som efter de bestaaende Love har været tredelt, i hvert Fald til en Tvedeling, saa at det meget store Antal smaa Virksomheder, der var underlagt Kontrol, Købmandsvirksomheder og Detailvirksomheder, blev fritaget herfor. Det er en Imødekommelse heraf, som er sket ved Lovforslagets § 3, og det er min Overbevisning, at den vil blive modtaget med stor Taknemmelighed fra de paagældendes Side, altsaa af de smaa handlende, der handler med stærke Drikke, rent bortset fra, at det jo ogsaa maa være en Behagelighed for Administrationen at slippe for Kontrollen med et saa stort Antal Virksomheder, som der er Tale om her.

Jeg vil ogsaa gerne henlede Opmærksomheden paa dette Lovforslags § 21, hvor der er Tale om Kommunernes Andel i Omsætningsafgiften. Det ligger i Sagens Natur, at naar Afgiften i Detailvirksomhederne forsvinder, maa de bestaaende Regler om Kommunernes Andel i denne Afgift ogsaa ændres. Det drejer sig jo om Fordelingen mellem Kommune og Stat af den Afgift, der her er Tale om. Hele dette Spørgsmaal er for Tiden til Behandling i Skattekommissionen, og det er derfor kun rimeligt at henvise Afgørelsen af dette Spørgsmaal til de videre Forhandlinger der. Ved Lovforslagets § 21 tilsikres Kommunerne i hvert Tilfælde en saa stor Andel af denne Afgift, som de har oppebaaret i Finansaaret 1945—46.

Det tredje Lovforslag, om Forlængelsen af visse midlertidige Toldafgifter, har jeg ingen Bemærkninger at gøre til. Disse Afgifter har deres Udspring i den Bestemmelse, der fandtes i Loven af Marts 1940 om Indførelse af en almindelig 10 pCts Importafgift paa alle toldpligtige Varer her i Landet, den Bestemmelse, som jo bortfaldt i 1942 imod, at der samtidig fandt Forhøjelser af visse særlige Toldsatser Sted. Det er altsaa disse særlige Toldsatser — der i øvrigt senere er blevet noget modificeret —, som nu foreslaas forlænget, ogsaa til Udgangen af Marts Maaned 1948. Det vil være at haabe, at den nedsatte Skattekommission, som jo

ogsaa har Toldloven til Behandling, snart vil kunne gaa i Gang med Behandlingen af selve Toldlovens Satser. Nu har Skattekommissionen jo siddet vel siden 1937, men saa vidt jeg ved, har man ikke inden for Skattekommissionen drøftet Spørgsmaalet om selve Toldlovens Satser. Det vil være naturligt, om de Toldsatser, som dette Lovforslag omfatter, kan blive inddraget i de Forhandlinger, som maa komme i Skattekommissionen dette Forhold vedrørende.

Alt i alt kan jeg paa Partiet Venstres Vegne anbefale de tre her foreliggende Forslag til velvillig Behandling, og jeg gaar som allerede sagt ud fra, at disse Forslag vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, fordi der jo maa gives Erhvervslivet Adgang til at fremsætte sit Syn paa de tekniske Ændringer, der foreslaas gennemført, og i det hele taget paa Betimeligheden af den administrative Praksis, som disse Love er undergivet. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling.

Aksel Møller: For de 3 Lovforslag, som her er til Behandling, foreligger der jo kun delvis en egentlig statsfinansiell Motivering. Saa vidt jeg forstod den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, ønsker han disse Afgifts- og Toldforhøjelser forlænget ud fra to væsensforskellige Motiver. Uden en saadan Forlængelse vil der i de resterende 5 Maaneder af indeværende Aar blive Tale om et større Underskud, og for dette Finansaar, altsaa indeværende Finansaar, gælder den finansielle Situations Tvang for den høje Rigsdag. Jeg gaar nemlig ud fra, at den højtærede Finansminister i sin Redegørelse forleden for Stillingen for indeværende Aar har forudsat, at udløbende Afgiftslove vil blive forlænget; hvis jeg har Uret heri, beder jeg den højtærede Finansminister om at rette mig.

Den samme finansielle Nødvendighed for Forslagenes Vedtagelse gælder imidlertid ikke for Aaret 1947—48. Finansloven er forelagt med et budgetteret Overskud paa 300 Mill. Kr., og af de her behandlede Afgiftsloves Provenu er i alt Fald 100 Mill. Kr. ikke medregnet ved Opstillingen af Finanslovsforslagets Indtægter. For saa vidt er der altsaa paa dette Tidspunkt ikke noget, som forpligter Rigsdagen til at gennemføre disse Forlængelser i deres fulde Udstrækning eller for hele den foreslaaede Varighedsperiode, ikke nogen Udgiftsforhøjelse vedtaget af denne Rigsdag.

Derimod kan naturligvis den højtærede Finansminister med megen Ret begrunde sine Forslag med Nødvendigheden af at paabe-